

SAMENVATTING

Na een inleiding, waarin op enkele mogelijkheden gewezen wordt, waardoor de verschillende opvattingen omtrent de anatomie van de bronchiaalboom verklaard kunnen worden, volgt in hoofdstuk I een beschrijving van het *longsegment*-schema 1), dat in de jaren 1938 - 1942 door HUIZINGA, BEHR en POTHOVEN opgesteld en in 1947 door RAP enigszins gewijzigd is.

In hoofdstuk II volgt een historische beschouwing over de ontwikkeling van de kennis van de anatomie van de bronchiaalboom. Bijzondere aandacht wordt besteed aan de cardiale bronchus en aan het apicale segment van de onderkwab.

De belangrijkste buitenlandse segmentschema's worden met het Nederlandse vergeleken.

In hoofdstuk III worden de resultaten medegedeeld van het eigen onderzoek naar de anatomie van de bronchiaalboom en de verdeling der longsegmenten.

Bij dit onderzoek werd uitgegaan van 50 paar gefixeerde embryonale longen en 10 paar in het cadaver gefixeerde longen van volwassenen.

Verscheidene methoden van onderzoek, zoals praepareren van de bronchi, opspuiten van de bronchi met kleurstoffen en lucht, werden hierbij toegepast.

Oorsprong, richting en ventilatiegebieden van de segmentale bronchi en de voornaamste zijtakken ervan worden nauwkeurig beschreven. De ventilatiegebieden van de segmentale bronchi en die van de eerste zijtakken ervan, worden in een schema aangegeven.

Bij dit onderzoek kon het Nederlandse segment-schema volkomen bevestigd worden.

In hoofdstuk IV wordt op het belang van de voor-achterwaartse en zijdelingse Röntgenfoto's gewezen

bij het localiseren van sommige ziekteprocessen en van contrast-gevende corpora aliena in de long.

Bij het onderzoek naar de plaats waar de verschillende segmenten op de beide Röntgenfoto's geprojecteerd worden, werd uitgegaan van een paar in het cadaver gefixeerde longen. De segmentverdeling hiervan werd bepaald. Daarna konden uit een gelatinepositief van deze longen, de verschillende segmenten gesneden worden. Van elk dezer segmenten werd een gips-positief en een positief bestaande uit een mengsel van gips en barium gegoten. Door de segmenten in hun natuurlijke volgorde aan elkaar te plakken en steeds één *gips*-segment door een *barium*-segment te vervangen, konden van deze modellen Röntgenfoto's gemaakt worden, waarin de projecties van de *barium*-segmenten door hun contrastrijkdom sterk afsteken. Enkele van deze foto's zijn afgebeeld. De projectie van andere segmenten wordt schematisch aangegeven.

In hoofdstuk V wordt op de gevaren gewezen die aan een longpunctie verbonden kunnen zijn.

Een methode wordt voorgesteld die de aspiratiebiopsie bij de diagnostiek omtrent de aard van peripheer gelegen processen kan vervangen. Hierbij wordt gebruik gemaakt van spiralen, die door de sondes van Métras tot in de periferie van een segmentale bronchus gebracht kunnen worden. Hier kunnen dan proefexcisies en andere manipulaties verricht worden. Enkele Röntgenfoto's waarop de spiralen in verschillende segmentale bronchi liggen, zijn afgebeeld.

Drie ziektegeschiedenissen van patienten, waarbij de toepassing van deze methode aanleiding gaf tot wijziging van het instrumentarium, worden vrij uitvoerig weergegeven.

1) zie voetnoot blz.9